

(*Bij deze Courant behoort een Vervolg.*)

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLII. ZATURDAG den 7den JANUARY 1854. No. 1.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 December 1853.

TEN gevolge van uit St. Thomas en St. Eustatius ontvangene berigten, dat de Cholera Morbus op eenige der bovenwindsche eilanden heerscht, is by beschikking van den heer Gouverneur in dagteekening van heden No. 669 eene *vaste* quarantaine bepaald zoo als die bedoeld wordt in art. 1, 2 en 4 der publicatie van den 1 February 1844 No. 2, voor *alle* vaartuigen, zonder onderscheid, komende van *St. Thomas, Nevis, St. Christoffel* en *Saba* of van andere plaatsen, alwaar die ziekte zich heeft vertoond en steeds heerschende is of die op hunne reis herwaarts, eenige der bovenbedoelde besmette plaatsen mogten hebben aangedaan, onverschillig of zy op een der onderhoorige eilanden, eenigen tyd zullen hebben vertoefd of gelegen.

By dezelfde beschikking is met tydelyke wyziging van het bepaalde in het slot van art. 27 van het Reglement op den in- door- en uitvoer van koopmanschappen, ten aanzien van het al of niet gebruiken van eenen loods door nederlandsche alhier te huis behoorende vaartuigen, vastgesteld:

1°. dat by het aankomen of naar deze haven stevenen van eenig nederlandsch alhier te huis behoorend vaartuig, de loods verpligt en gehouden zal zyn voor en ten behoeve van de Quarantaine dienst uit te gaan, ten einde, hetzy zyne diensten al dan niet mogten gevorderd worden, het voorgeschrevene by art. 8 en 9 der publicatie van den 1 February 1844 No. 2, waar te nemen, op [illegible] te doen opvolgen;

2°. dat de vaartuigen, die gedurende deze quarantaine *na* zonsondergang en *vóór* zonsopgang binnen komen, voor het fort Amsterdam buiten eenige communicatie met den wal zullen worden gehouden, tot dat na de visite van den stadschirurgyn zal zyn gebleken, of zy verder zullen mogen verhaald worden.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 December 1853.

NAMENS den Heer Gouverneur der kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat de schepen, welke alhier mogen aankomen met Cholera lyders aan boord, in de haven niet zullen worden toegelaten, maar zich in quarantaine zullen kunnen begeven in de Piscadera baai, alwaar het bestuur denzelven alle hulp zal verleenen, welke de omstandigheden zullen gedoogen.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

TWEEDE AFKONDIGING.

1853.

No. 49. Dec. 29. van de slavin *Julliet*, oud 39 jaren, dochter van *Nina*, toebehoorende aan *Eliao Penso*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

INGEZONDEN.

CONSPIRACION.

Manifiesto de Paez.

NUEVOS PROYECTOS DE GUERRA FRATRICIDA.

CONSIDERACIONES DESPRENDIDAS DEL MANIFIESTO DEL FACCIOSO PAEZ.

ALOCUCION A LOS PUEBLOS.

A LOS VENEZOLANOS.

EL GENERAL JOSE GREGORIO MONAGAS en su proclama de 29 de Agosto de 1853, "A LA NACION," se ha permitido estampar el siguiente concepto: "*Las promesas reiteradas que se hacian del esterior, los alagos femendidos de Páez y sus secuazes, colmaron las locas esperanzas de los ambiciosos revolucionarios de Venezuela.*" Calumnia tan gratuita reclama una contestacion pública de mi parte, y de este modo me veo obligado á romper el silencio que me habia propuesto guardar sobre la política de Venezuela, desde que en mi despedida fechada en San Tomas indiqué á mis compatriotas el único camino que en mi concepto debian seguir para derrocar la absurda tiranía que los oprime. Aconsejé entónces la union de todos los hombres bien intencionados de todos los partidos, para salvar la sociedad venezolana; y como no he tenido motivo para variar de opinion, mi silencio ha debido ser interpretado como una prueba de mi constante adhesion á las ideas que entónces manifesté con la franqueza y sinceridad que caracterizan todos los actos de de mi vida pública.

Con esa misma franqueza y sinceridad debo desmentir ahora la parte de la proclama del General Monágas en que me atribuye haber instigado los últimos acontecimientos de Venezuela. En ellos no he tenido participacion alguna: sus gefes no solicitaron mi cooperacion moral ni material, é ignoraba por consiguiente el plan de la revolucion. Sabia que era inmensa la mayoría que estaba dispuesta á derrocar el ominoso Gobierno que le ha usurpado su libertad y sus derechos, porque este es un hecho conocido hasta de los mismos gobernantes; pero faltaba unidad y armonía, y sobre todo, los pueblos carecian de elementos de guerra para armarse é imponer su voluntad á una minoría prevenida y dispuesta á atropellarlo todo para salvarse del naufragio que se ha preparado con sus crímenes. En semejante situacion, yo no podia contribuir á que estallase la revolucion: ántes por el contrario, no era difícil pronosticar que un movimiento sin concierto habria de producir solo desastres que aplazarian momentaneamente la caida, inevitable ya, de la bárbara dinastía que se ha propuesto edificar su trono en aquel desventurado pais sobre ruinas y sobre cadáveres, y teñir su púrpura con la sangre de sus compatriotas.

Pero apesar de estas convicciones, mis votos sinceros acompañaron constantemente á los que se propusieron derrocar la tiranía.— Ellos acometieron una noble empresa, digna de buenos hijos de Venezuela; y al rehusar la parte que en ella ha querido concederme el General Monágas, solo me he propuesto desmentir un hecho falso para evitar los errores á que pudiera dar lugar si fuese creido dentro y fuera del pais.

No se crea ni por un momento que yo deje de aplaudir todo esfuerzo bien intencionado que tenga por objeto sacar á mi patria de la situacion desgraciada en que se encuentra.— El hombre que desde 1810 hasta este instante la ha servido con puro patriotismo, y que la vió con noble orgullo próspera, feliz, y ocupando una posicion distinguida entre las Repúblicas hispano-americanas, no puede resignarse á verla con indiferencia víctima de la ambicion mas absurda, dividida, desacreditada en el esterior, sufriendo los horrores de la tiranía doméstica, y marchando á pasos precipitados á su mas completa ruina. Yo no necesito bosquejar el triste cuadro de las calamidades que sufre mi patria bajo la dominacion actual, para que se comprenda cuán hondamente lamento su desastrosa continuacion. Contribuir á salvarla, á ponerla de nuevo en el camino de libertad y de progresos que seguia, y que fué interrumpido en un momento de ceguedad nunca bien llorado, es, pues, en mi concepto el mas imperioso de los deberes.

Compatriotas! Ya que me he visto obligado á romper el silencio que guardaba, permitidme recordaros que teneis que vindicar vuestro honor, y presentaros ante el mundo como dignos de los sacrificios que hicieron nuestros próceres, los próceres que han merecido con justicia este nombre, para constituiros en nacion independiente y libre. No pensaron ellos, no, que habiais de consentir en ser el *patrimonio de una familia* indigna bajo todos aspectos de usurpar los derechos de un pueblo que no fue redimido para ser esclavo. Se dice que habeis degenerado, y léjos de inspirar simpatias vuestra suerte, se comienza á pensar que nacistéis para merecerla. Yo no puedo creerlo: no me resigno á descender al sepulcro llevando la amarga conviccion de haberme equivocado. Dios no ha podido conservarme la existencia para sufrir tan cruel desengaño. La recibo y la acepto de sus manos, entre los favores que me ha prodigado su inefable bondad, como un don inestimable, porque me permite ofreceros una vez mas mi cooperacion decidida, si la creyereis necesaria para restablecer el imperio de la Constitucion y la leyes.

Oid la voz de vuestro antiguo gefe y desinteresado amigo. Unios sinceramente: desponed las rencores que os dividen y dan fuerza á los tiranos: ahogad el espíritu mezquino de la ambicion personal con vuestro universal entusiasmo por regenerar la patria que recibisteis gloriosa de vuestros padres, y que no debéis legar humillada, degradada, á vuestros hijos: recordad que la esclavitud envilece, y que la libertad no prodiga sus tesoros sino á los pueblos que saben hacer sacrificios para conservarla y defenderla. Contad, en este sentido, con mi cooperacion física y moral; y si necesitáis de la persuacion del ejemplo para seguir mis consejos, yo os protesto que, siendo el mas ofendido, he sido el primero en olvidar los ultrajes, las calumnias, los sufrimientos personales. Yo no tengo mas enemigos que los enemigos de mi patria; y solo califico con tan odioso nombre á los pocos venezolanos obstinados que por miserables pasiones se empeñan todavia en sostener el bárbaro poder personal de los Monágas sobre las ruinas de la Constitucion y de las leyes. Restablecer su imperio y poner á la Nacion en capacidad de espresar libremente su voluntad, son las bases sobre que debe cimentarse la union del pueblo venezolano, y la bandera gloriosa que debe conducirle á la victoria. Entonces me enorgulleceré de encontrarme entre sus filas, y podré dirijirme de nuevo á vosotros, no para desmintir una calumnia, sino para felicitarme por haber contribuido una vez mas á restablecer el órden y la libertad en nuestra patria.

JOSE A. PAEZ.

PAEZ sopla de nuevo sobre nuestra patria las voraces llamas de la guerra fratricida.

El autor de tantos males, el tírano que oprimió TREINTA AÑOS á Venezuela con el cetro ominoso de su poder, el que la privó de su libertad y desnaturalizó sus leyes, el enemigo de Bolivar que preparó con sus manos el tósigo fatal que habia de quitarle la existencia .... alza hoy la voz, y no la alza para pedir perdon á la sociedad y á la moral ofendidas con los ultrajes que les infirió; no la alza para implorar clemencia, en el último resto de sus dias, por sus crímenes pasados, sino para encender todavía la hoguera de las pasiones y ver, cual otro Neron, arder en las

(*Se continuará en la 4a. página.*)

Uit het Publicatie-Blad N°. 1, 1854.

NOTIFICATIE,

houdende bepalingen ten aanzien van het luchten, uitslaan en bewaren van huiden en vellen enz. als voorzorgs maatregelen tegen de Cholera.

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden.

In overweging genomen hebbende: dat de Cholera Morbus zich op het eiland Nevis vertoond heeft en het wenschelyk achtende om de maatregelen van voorzorg te nemen, bepaald in de Notificatie dd. 14/15 September 1849 No. 13.

Den Kolonialen Raad gehoord.

Brengt, met beroep op de meeste medewerking aan de zyde der goede ingezetenen tot de strikte naleving en in achtneming der volgende veiligheids voorzorgen, ter kennis van het algemeen.

Art. 1.

Dat met tydelyke alteratie van art: 13 van het Reglement op den in- door- en uitvoer van koopmanschappen en alzoo tot wederopzeggens toe, geene huiden in de Willemstad, aan de Overzyde, op Scharlo of op Pietermaai zullen mogen worden gelost of opgeslagen, noch in de stad, aan de Overzyde, op Scharlo of Pietermaai, op straat of in de pakhuizen gelucht of uitgeslagen.

Art. 2.

Dat almede in het voorgaande verbod begrepen zyn geitenvellen: met deze uitzondering nogtans, dat dezelve buiten de hierboven vermelde plaatsen gelucht, uitgeslagen en gepakt zynde, droog in de pakhuizen binnen de Willemstad kunnen worden bewaard.

Art. 3.

Dat geene bedorvene waren, hetzy vleesch, visch, byzonderlyk de Guaranal, Bienbe en dergelyke of andere bedorvene levensmiddelen en vruchten, op publieke veilingen of op straat, te koop zullen mogen worden aangeboden, maar zal de politie verpligt zyn om by het ontdekken van zoodanige schadelyke waren, dezelve zonder vorm van proces te doen verbranden of in zee werpen.

Art. 4.

Dat ten aanzien der pakhuizen, winkels en andere plaatsen, alwaar levensmiddelen worden bewaard of verkocht, de Procureur des Konings of zoodanige andere of meer ambtenaren, als daartoe door den Gouverneur mogten aangewezen en openlyk bekend gemaakt worden, gemagtigd zal zyn, om zich binnen dezelven te vergewissen van het al of niet aanwezig zyn van verrotte, bedorvene en voor de gezondheid schadelyke waren en levensmiddelen, ten opzigte waarvan genoemde ambtenaar of ambtenaren zal of zullen mogen en moeten handelen, overeenkomstig het bepaalde in art. 3.

Art. 5.

Dat by het ontstaan van verschil omtrent het al of niet bedorven zyn der hierboven bedoelde eetwaren, tusschen den venduhouder of den eigenaar en den Prokureur des Konings of in het vorige 4e. artikel bedoelde ambtenaren, de beslissing daarover onderworpen zal worden aan eene Commissie bestaande uit den Stads Chirurgyn en Officier van gezondheid en eenen geneesheer, lid van de geneeskundige Commissie, daartoe door den Prokureur des Konings of die ambtenaren uit te noodigen.

Art. 6.

Dat het verboden is in de straten alsook op de wegen en onder de gaanderyen in het Stadsdistrict, visch of eenig ander waar te koken, braden of roosten.

Art. 7.

Dat alle vuilnis en onreinigheden slechts op de daartoe bestemde plaatsen zullen worden uitgeworpen, namelyk in de Willemstad aan de Krommelyn in zee; aan de Overzyde in het binnenwater of op afgezonderde plaatsen op den berg; en op Scharlo en Pietermaai in het binnenwater, al welke plaatsen van wege het bestuur door zigtbare teekenen zullen worden aangewezen.

Art. 8.

Dat de overtreders van een dezer artikelen zullen gestraft worden met gevangenisstraf van een tot acht dagen.

Voor zoo verre de overtreding door slaven of dienstboden op bevel des meesters is geschied, zal slechts op deze laatsten, de straf toepasselyk zyn.

Art. 9.

Dat de hierboven bedoelde overtredingen, door den Regter de plano beregt en afgedaan zullen worden.

Gearresteerd op Curaçao den 31 December 1853.

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

Gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 6 January 1854.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 January 1854.

BY beschikking van den heer Gouverneur dd. 29 December a. p. No. 675, zyn, onder 's Konings nadere goedkeuring, de volgende voorloopige benoemingen te St. Eustatius gedaan, als:

van het lid der Regtbank aldaar den heer *Abraham Salomons* tot President derzelve.

van den heer *Raapzaat Heyliger Moore* tot lid der adviserende Commissie, en [illegible] Regter plaatsvervanger in gemelde regtbank, tot lid in gezegd regterlyk collegie.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

EERSTE AFKONDIGING.

1854.

No. 1. Jan. 5. van den slaaf *Juan Pedro*, oud 51 jaren, zoon van *Maria*, toebehoorende aan *Jacob Abraham Jesurun.*

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 January 1854.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 14 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 13½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Gouvernements Wissel.

OP aanstaanden Dingsdag den 10 dezer, zal er door het Gouvernement dezer kolonie verkocht worden, een Wissel op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Drie honderd vyf en zeventig Gulden,* betaalbaar drie maanden nazigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daarin gading hebben gelieven zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten van inschryving te vervoegen op bovengemelden datum, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

Curaçao den 6 January 1854.

De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

DE ondergeteekende maakt hierby aan de belanghebbenden bekend: dat de betalingslysten over de verloopene maand December by hem liggen tot het ontvangen der civile tractementen, pensioenen en gratificatien, en de ondergeteekende tot de uitbetaling dier tractementen, enz. ten zynen kantore zal vaceren van af den 11 tot ultimo dezer maand, van des morgens negen tot des namiddags te twee ure, zullende na laatstgemelden datum, de voormelde betalingslysten met de daarop als dan nog onbetaalde bedragen, aan de Administratie van Financien worden afgegeven.

Curaçao den 6 January 1854.

De Koloniale Ontvanger,
P. I. BEAUJON.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

C. F. Timmer.	Felix Taupier.
F. Cockburn Prince.	R. C. Senior.
Anna Elisabeth Pradel.	Andres Roncaiolo.
Isac Penso.	Fransina Steel.
Barth Senior.	Gonell Herms.
Osepa Marchena.	J. Boggio.
Flozin Pinedo.	Betzy Leseur de Gorter.
Martina de Castro.	
Ricot Dovale. 2.	Eliza S. Victor.
Jael P. Brandao.	M. C. Schouten.
Sarah C. Henriquez.	W. van Houten.
Sarah H. A. Cohen.	A. Ruiz. dr.
Maria Magdal. Carlo.	Juan Antonio Isquierdo. dr.
Frederik Pierre. 2.	
Agustina Eug. Pierce.	dewed. Hermina Lauffer.
Roza Francisca. 3.	
Maria Marta Gagi.	J. Hoogland.
Sol. T. Henriquez.	Heriete Danis.

Curaçao den 6 January 1854.

De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

Openbare Verkooping.

MET toestemming van den HoogEdel Gestr. Heer Gouverneur dezer kolonie, zullen op Donderdag, den 19 January, des voormiddags ten 10 ure, voor het Waaggebouw, openbaar verkocht worden:

Eenige afgedragen militaire kleedingstukken; oude hangmatten; wollen dekens enz., alsmede eene party schaft- en baksgereedschappen.

Curaçao den 6 January 1854.

De Kapitein, fung. Kommandant der troepen en van het Garnizoen,
J. P. W. 's GRAEUWEN.

Publieke Verkooping.

MET voorkennis van de Koloniale Administratie, zullen op aanstaanden Woensdag, den 11 dezer, des morgens te 10 ure, binnen het fort Amsterdam, publiek worden verkocht:

Eenige vaten afgekeurd Hardbrood, eenig zieke Beschuit, een aantal victualievaten, oxhoofden en pakkisten, een party oud touwwerk en andere oude scheepsbehoeften.

Curaçao den 6 January 1854.

De Klerk 1e. rang belast met de Magazynen,
J. H. B. SCHOTBORGH.

Publieke Verkooping

OP aanstaanden Dingsdag, den 10 dezer, des morgens te 10 ure, op de Werf van de Heeren VAN DER MEULEN & Co., van:

EENIGE RONDHOUTEN, ZEILEN, TOUWWERK, enz., toebehoorende aan het Noord Amerikaansche Barkschip KATE LINCOLN, Kapitein E. BLAIR.

Curaçao den 6 January 1854.

BODEMERY.

DE ondergeteekende, voerende het Noord-Amerikaansche Barkschip *KATE LINCOLN,* bestemd naar Nieuw York, verlangt eene som van meer of min vyf duizend vyf honderd gulden ter leen op het gemeld barkschip.

Degene, die deze som ter leen wil voorschieten, zal hebben zich te vervoegen met beslotene biljetten van inschryving, op aanstaanden Woensdag, den 11 dezer, uiterlyk te elf ure des voormiddags, ten pakhuize des Heeren JB. ABM. JESURUN; zullende de biljetten geopend worden op denzelfden dag, des middags te 12 ure, in tegenwoordigheid des Heeren MOSES JESURUN, Handels Agent der Vereenigde Staten, in deze kolonie.

Curaçao den 6 January 1854.

E. BLAIR.

Oproeping van Debiteuren.

DE ondergeteekende verzoekt hierby al de genen, die hem over de jaren 1850, 1851, 1852 en 1853 schuldig zyn, hunne rekeningen in den loop dezer maand te komen voldoen, ten einde alle onaangenaamheden te vermyden.

Curaçao den 6 January 1854.

ABM. CAPRILES.

TE KOOP
BY
D. A. JESURUN,
HOLLOWAY'S
PILLEN EN ZALF.

GENEZING VAN EEN ZIEK BEEN *door de pillen en zalf van Holloway.* De tweede stuurman van het schip Mary Sheppard op desselfs reis van Calcutta huiswaarts, bezeerde een zyner beenen in een zoo ergen graad, dat hy geheel buiten staat was zyne werkzaamheden te verrigten. Hy gebruikte alle betrekkelyke genees- en heelmiddelen, die hem door de scheepsapotheek konden verstrekt worden, doch alles te vergeefs.— Toen raadde hem de heer Tailor 2de officier van het schip, aan, de zalf en pillen van Holloway te gebruiken. Hy wendde zich werkelyk, ter verkryging van dezelve aan een der passagiers, die hem eenige weinige dosis daarvan wilde afstaan, met dat goed gevolg dat reeds lang voor zyne aankomst in Engeland zyn been zoo volmaakt genezen was, dat men geene sporen meer van die gevaarlyke wonde kon bespeuren.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a *f* 1.—; van 12 dozyn a *f* 3.—; van 24 dozyn a *f* 4.50; van 64 dozyn a *f* 9.—; van 132 dozyn a *f* 18.—; van 208 dozyn a *f* 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a *f* 1.—; van 3 oncen a *f* 3.—; van 6 oncen a *f* 4 50; van 16 oncen a *f* 10.—; van 33 oncen a *f* 18.—; van 52 oncen a *f* 27.—

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*December.*

31 ned. brik Fayette Ville, Rojer, Jamaica.

January.

2 „ golet Clara, Ellis, St. Eustatius.
ven. „ El Coriano, Dominguez, Coro.
„ „ SanVincent, Rodriguez, Chorony
eng. „ Aldebaran, Simmons, Saba.
3 ven. „ Dorado, Velarde, Pto. Cavello.
„ „ Josefina, Pocatera, Zee.
5 „ „ Rosario, Tejedor, La Guaira.
„ „ Rep. de Venezuela, Voro, La Guaira.
6 ned. „ Reneta, Ruiz, Maracaibo.

UITGEKLAARD.—*December.*

30 ned. bark Silania, Capriles.

January.

3 ned. golet Transit, Neuman.
4 amk. brik Gazelle, Brazier.
hamb. „ Domingo, Lorenzen.
5 ned. golet Johanna, Prince.
6 ned. „ Adelaida, van Grieken.

Verleden Donderdag, den 5 dezer, is Z. M. Korvet HELDIN, Kommandant Kapitein ter zee W. STORT, uit deze haven gezeild met bestemming naar Suriname.

Gisteren morgen is de Nederlandsche pakketschoener ESSEX, kapitein J. VAN DER SINGEL, van St. Thomas aangekomen, medebrengende den 2den brievenzak van December. By deze gelegenheid zyn alhier Nederlandsche Couranten tot den 14 en de *European Times* van den 16 December ontvangen geworden.

Brieven van St. Thomas bevestigen het in ons vorig nummer medegedeeld berigt dat de Cholera te St. Thomas heerschende is.

Het Nederlandsche kofschip NEWA, kapt. A. ROODE, is den 9 December, van Hellevoetsluis, met bestemming naar St. Thomas en deze haven vertrokken.

De Nederlandsche fondsen stonden, vol gens de *Prys-Courant der Effecten*, van den 13 December, als volgt:

Werk. Schuld á 2½ pCt., *Hoogste koers* 61⅞.
Dito „ 3 „ „ „ 74.
Dito „ 4 „ „ „ 93⅛.

Lord Palmerston, Minister van Binnenlandsche Zaken van Groot-Brittannien, heeft den 14 December, aan de Koningin zyn verzoek om ontslag ingediend. De redenen van dit verzoek zyn bekend en bestaan in zyne beslissende oppositie tegen de Reform Bill. Hy kan daarom geen deel uitmaken van het tegenwoordige ministerie en op zich laden de verantwoordelykheid van dezen maatregel, die in de aanstaande zitting van het Parlement zal voorgebragt worden. De ontwerpen der Hervormings wetten zyn reeds tydens het Ministerie Russel aan de kamer ingediend.

De jongste berigten in de *European Times* van den 16 December bevatten het volgende, betreffende de Oostersche aangelegenheden:

WEENEN, Donderdag morgen, (*den* 15 *Dec*). De Russische Generaal Andronikoff heeft den Turken eene volkomene nederlaag toegebragt in een gevecht by Akhalzek, aan de grenzen van Turksch-Armenien. De Turken hebben 4000 dooden op het slagveld gelaten.

WEENEN, Donderdag namiddag. Twee Fransche en twee Engelsche fregatten zyn naar Sinope gestevend, onder voorwendsel van geneeskundige hulp aan de gekwetsten te brengen.

De Britsche Gezant in Teheran heeft alle diplomatieke betrekkingen met Persie afgebroken.

Het volgende bulletin werd den 5 December aan de Beurs te Odessa aangeplakt:—

"De russische vloot onder bevel van den Admiraal Machimoff, ontmoette in de Zwarte Zee eene Turksch en Egyptisch vloot, bestaande uit 18 schepen, tweedekkers, fregatten en korvetten, alsmede twee stoomschepen van 500 en twee andere van 300 paardenkracht. Na een langdurig en hevig gevecht werden 6 Turksche schepen veroverd of vernield, als: een van 64, een van 60, een van 52, een van 50, een van 46 en een van 22 stukken geschut, alsmede 2 stoomvaartuigen van 20 stukken geschut, 2 transportschepen en een Engelsch transportschip.

"Het gevecht had plaats digt by Sinope, 5000 Turken sneuvelden, en zeer veel werden krygsgevangen gemaakt. Osman-Pacha, die gewond werd, werd ook krygsgevangen gemaakt. Er bevonden zich verscheidene fransche en engelsche officieren aan boord der Turksche schepen."

BRUSSEL, 15 *Dec.* Uit de ontvangene depeches van Weenen verneemt men, dat de Circassiers een inval in Suchumkale gedaan hebben. Er werden detachementen van de vloten naar Sinope gezonden. De Russen maken aanspraak op eene belangryke over winning, onder Generaal Andronikoff, by Akiska. Persie verklaart den oorlog tegen Turkye. De Turken waren bezig eenen kamp te Nissa te vormen.

Brieven van den Donau, van den 6 December, vermelden dat op dezen datum, alle bewegingen van troepen gestaakt zyn. Er hadden geene gevechten noch schermutselingen plaats. De Turken waren te Turna met 5000 man—zoo ook te Kalefat.

Uit het Algemeen Handelsblad tot den 13 December jl.

AMSTERDAM, 4 *Dec.* Z. M. heeft met wyziging van de bestaande formatie van het regement grenadiers en jagers, bepaald, dat de daarby uitgetrokhene 2de luitenants voortaan zullen kunnen zyn 1ste luitenants op het voor dien rang bepaalde tractement van ƒ900 's jaars.

— 12 *Dec.* In het cholera-hospitaal alhier op 12 Dec. ingekomen *één* lyder, hersteld geen, overleden geen, blyven in behandeling 7.

By de plaatselyke geneeskundige commissie te Rotterdam zyn op 10 Dec. geene cholera-lyders aangegeven.

AMSTERDAM, 30 *Nov.* Het berigt, dat de Turken begonnen zyn ook Kalefat te ontruimen en van daar naar Widdin terug te trekken, bevestigt zich, even zoo het berigt, dat de Turken zich van alle Donau-eilanden wederom verwyderd hebben. Aan den Turkschen oever blyven steeds observatie pikets, terwyl de grootere troepen korpsen naar de oorspronkelyke operatie linie van Schumla terug trekken. De stellingen, welke de Russische troepen hunnerzyds in Wallachye begonnen in te nemen, duiden niet het voornemen aan by Prins Gortschakoff, om dezen winter den Donau over te trekken. De kozakken-korpsen waren aan den Donau besteld en zullen vermoedelyk gedurende den winter de voorposten-dienst verrigten.

— 2 *Dec.* Een brief uit Alexandrie meldt, dat de Onderkoning van Egypte zich niet vergenoegd heeft met alleen naar den Sultan troepen en schepen te zenden, maar dat hy ook een 100-tal stukken veldgeschut, geheel en al uitgerust, naar Konstantinopel wil zenden, om dienst te doen by het Turksche leger.

— 3 *Dec.* Volgens brieven uit Konstantinopel van den 15den heeft de Porte al de Turksche koopvaarders gerequireerd, om ze als oorlogsvaartuigen te gebruiken, maar tevens uitdrukkelyk verboden aan de autoriteiten om kaperbrieven af te geven.

Van eene geloofwaardige zyde verzekert men, dat Namik Pacha naar Parys en Londen een ontwerp-verdrag van wege de Porte overbrengt, volgens hetwelk Turkye zich verbindt de geheele verpleging van Fransche en Engelsche hulptroepen op zich te nemen en tot waarborg voor de halfjarige onderhoudskosten van een korps van 20,000 man Franschen en 10,000 man Engelsche troepen, *grondgebied in Azie en aan den Archipel wil verpanden.*

— 7 *December.* Wy hebben reeds melding gemaakt van de nota, welke door de Weener conferentie naar Konstantinopel is gezonden en aan welker aanneming men niet twyfelde. Volgens een Duitsch dagblad, de *Augsb. Z.*, zouden de vier mogendheden in de collective nota verklaard hebben, dat zy de onschendbaarheid en onafhankelykheid van het Turksche Ryk verlangden; vervolgens zouden zy aan Turkye vragen, op welke voorwaarden het vrede met Rusland wilde sluiten. Daarna zouden nieuwe conferentien geopend worden, om te onderhandelen op de door Turkye voorgestelde voorwaarden, en men zou de partyen tot eene schikking trachten te bewegen. Nu weet men, dat Turkye herhaaldelyk heeft te kennen gegeven, zoowel by eene verklaring van Reschid-Pacha aan de Fransche en Engelsche gezanten te Konstantinopel, als in het plegtige antwoord van den Sultan aan den gen. Baraguay d'Hilliers, dat voor alles de Russen de vorstendommen hebben te ontruimen. Niet minder plegtig heeft de Keizer van Rusland verklaard, dat hy de vorstendommen niet zal verlaten, voor dat er eene schikking tusschen hem en Turkye tot stand is gekomen. Gelyk men ziet, de wederzydsche verlangens zyn bezwaarlyk te vereenigen. Wat dus eigelyk den inhoud uitmaakt van de nota, *wier aanneming niet twyfelachtig* schynt, zal nader moeten blyken.

— 12 *Dec.* Wy hebben reeds gisteren medegedeeld de belangryke tyding, dat eene divisie van de Turksche vloot, bestaande uit 7 fregatten, 2 korvetten, enz., onder Osman-Pacha, den 30 Nov. by Sinope geheel verslagen is door eene Russische divisie van 6 linieschepen, onder den admiraal Naschikoff—Verscheidene Turksche schepen zyn, na een gevecht van een uur, vernield en Osman-Pacha zelf is gevangen genomen. De vernietigde flotille is vermoedelyk die, welke een transport wapenen, amunitie, enz. naar de Circassiërs bragt. Het valt niet te ontkennen, dat deze nederlaag een zeer gevoelige slag is voor de Turken en dat zy de geestdrift te Konstantinopel aanmerkelyk zal temperen.

In de vorstendommen schynt geene verandering in den staat van zaken gekomen te zyn. De Turken versterken zich nog steeds te Kalefat, terwyl de Russen Krajowa, Bucharest en den geheelen linkeroever des Donau's, met uitzondering van Kalefat, bezetten.

Wat de operatien in Azie betreft, hieromtrent heerscht groote verwarring in de berigten. Wanneer men de verschillende desbetreffende mededeelingen zamenvat, schynt het als waar aangenomen te kunnen worden, dat den 31 Oct. een gevecht by Bayazed heeft plaats gehad, waarby de Turken de bovenhand hebben behouden. Den 4 Nov. had een gewigtiger gevecht plaats in de nabyheid van Askiska, waarby insgelyks de Turken de overwinning hadden behaald. Den 13 Nov. had er op nieuw een gevecht plaats tusschen Kars en Bayazed op de grenzen van Georgie. In dit gevecht, waaromtrent een Russisch bulletin den 2 Dec. te Petersburg eenige byzonderheden mededeelt, zoude de overwinning aan de Russen gebleven zyn. Maar in andere berigten, zoo over Marseille als over Triëst ontvangen, zouden de Turken, na zich van het fort Askiska meester gemaakt te hebben, tegen Tiflis opgetrokken zyn. Het is de vraag of de bemagtiging van Askiska niet een gevolg is geweest van het gevecht van 13 Nov., waarin zich de Russen de overwinning toeschryven. Hoe het zy, de bemagtiging van Askiska en het oprukken van de Turken tegen Tiflis schynen des te minder twyfelachtig, daar in het Russische bulletin van 8/20 Nov. gemeld werd, dat men op hetzelfde oogenblik het berigt ontving van een nieuw gevecht, hetwelk den vorigen dag 7/19 Nov. te Atzkour was geleverd, welke stad slechts op eenige mylen van Askiska is gelegen.

Omtrent het berigt, dat eensgezindheid tusschen de vier groote mogendheden is ontstaan, en dat dien ten gevolge voorstellen naar Konstantinopel zyn gezonden, begint het vertrouwen reeds eenigzins te verflaauwen, wat de verwachting betreft, dat de pogingen op eene schikking der Oostersche kwestie zullen uitloopen. Men begint te twyfelen of de vier mogendheden het wel eens zyn omtrent de middelen tot uitvoering der voorstellen. Men meldt uit Weenen van 8 Dec., dat er geene *collective* nota naar Konstantinopel is gezonden, maar dat elke mogendheid eene *gelykluidende* nota zal zenden, om te toonen, dat de solidariteit meer *zedelyk* dan *vormelyk* is. Buitendien schynt het zeker, dat elke mogendheid zich volle vryheid en onafhankelykheid heeft voorbehouden voor het geval, dat de nieuwe voorstellen mogten verworpen worden, hetzy door Rusland hetzy door Turkye. De taal der Engelsche dagbladen is in dien geest. Het berigt, dat Rusland reeds zoude toegestemd hebben, om een gevolmagtigde naar het congreste zenden, is voorbarig.

Een brief uit Konstantinopel van 28 Nov. meldt, dat in weerwil van de onderhandelingen in Europa de Turken voornemens waren den oorlog in Azie voort te zetten. Al de batteryen van de kusten aan de Zwarte Zee, zyn geheel en al gewapend en in een volledigen staat van verdediging gesteld. Zy tellen 259 stukken van zwaar kaliber en zyn op zeer goede positien geplaatst, met het doel om de zee te beheerschen en het landen der oorlogschepen te beletten.

MARSEILLE, 7 *Dec.* De Scamandre is gisteren alhier van Konstantinopel aangekomen. Hy brengt berigten aan van verscheidene gevechten op de Aziatische grenzen, waarby de Russen door de overmagt tot terugtrekken verpligt waren. Na drie bloedige gevechten hadden de Turken drie forten, waaronder Akiska, stormenderhand ingenomen. De Russen hadden te vergeefs de Turksche verschansingen tusschen Aldi en Bayazid aangetast. Zy zouden den 17den Nov. insgelyks een mislukten aanval gedaan hebben tegen Chefkatel. Een klein Turksch stoomschip Medji Tedjare was door de Russen genomen.

PARYS, 10 *Dec.* Volgens alhier langs diplomatischen weg ontvangen berigten uit Weenen, zou de Keizer van Rusland, daartoe door de mogendheden aangezocht, er in bewilligd hebben om zich door een gezant te doen vertegenwoordigen in eene conferentie tot vereffening van het Russisch-Turksche geschil.

TRIEST, 30 *Nov.* De generaal Baraguay d'Hilliers, de nieuwe Fransche gezant, is den 21 door den Sultan in een byzonder gehoor met grooten luister ontvangen. In zyne toespraak heeft hy zich verklaard voor het behoud van den vrede, doch tevens voor de handhaving van de integriteit en onafhankelykheid van Turkye. In zyn antwoord bleef de Sultan aandringen op het intrekken zyner eischen door Rusland en op het ontruimen der Donau-vorstendommen.

Zes Engelsche en Fransche stoomschepen zouden in de Zwarte Zee kruisen.

Te Smirna had, op den 23sten, een schip van het Nederlandsche eskader schipbreuk geleden.

(Continuacion de la 1a. página.)

llamas y consumirse para siempre los tesoros de vida y de libertad que encierra nuestra patria.

Aun no hemos acabado de pasar la tempestad revolucionaria que comenzó á hacer sus estragos horribles en Mayo de este año, cuando he aquí que el genio maldito de la discordia levanta sus bandera y despliega al aire el estandarte de otra revolucion, buscando mas horrores, buscando mas cadáveres y sangre, buscando mas sacrificios, como si no se hubiesen hecho ya bastantes en el ara impura de su desapoderada ambicion. Pesa á Páez la paz de nuestros pueblos, le pesan su dicha y su engrandecimiento. Su alma no estará tranquila sino cuando vea convertida en pavezas á esta Nacion heróica que quebró en sus manos el cetro de la tiranía; y con palabras mentidas, y con lenguage falso invoca la libertad, que él cargó de cadenas: llama en su apoyo á la Divinidad, á quien él ofendió con una larga série de crimenes: habla á los pueblos, que enmudecieron de espanto en los años terrificos de su autocrácia: y recuerda por fin á nuestros próceres, á quienes él ultrajó con su conducta y cuyas glorias inmarcesibles pretendió hacer olvidar borrándolas de nuestra historia, para derramar á manos llenas, en medio de esas invocaciones hipócritas, la semilla de la rebelion, y preparar á Venezuela una larga cosecha de estragos y de horrores.

¿Qué busca Páez con su manifiesto á los Venezolanos?—Busca la guerra intestina, busca los horrores de una lucha de hermanos donde no hay laureles sino lágrimas, donde no hay gloria sino sacrificios, donde no hay triunfos, sino muerte y destruccion. Para negar un hecho que le ha sido imputado y que la historia dirá si con justicia se le imputa, ¿era preciso acaso revivir las pasiones enconadas, hacer ofertas criminales, aconsejar la revolucion y suscitar en el pueblo todo linage de sentimientos, toda suerte de deseos, todo género de prevenciones?... Si, era preciso; porque Páez no quiere exculparse sino soplar la guerra en Venezuela, no quiere negar un hecho que no puede desconocer, sino aprovecharse de la ocasion para excitar á las revueltas y á los movimientos liberticidas. Páez no quiere justificar su conducta, sino anegar la tierra en sangre; y era preciso escribir esa alocucion, y mover los ánimos á la traicion, y ofrecer á los rebeldes que quieran oirla .... *su cooperacion física y moral, su espada restauradora, sus consejas desinteresados ....!*

Profunda sensacion de disgusto ha causado en el pueblo el documento de Páez. Con indignacion se han leido sus conceptos. ¿Como osa hablar de libertad el hombre que por tantos años oprimió á Venezuela con la mas espantosa servidumbre? ¿Como osa hablar de opresion y tiranía, el verdadero, el único tirano de esta tierra, el autócrata, que, despues de haber roto con descaro las tablas de la ley republicana, se puso de pié sobre el altar de la patria para mandar allí, solo, en nombre de su ambicion y de sus caprichos? ¿Cómo osa hablar de deberes el que los ha violado todos, el que sustituyó al vigor de las leyes el arbitrio del hombre y el que despues de haber anegado en sangre su patria intenta hoy sojuzgarla con facciones, llenando la tierra de rebeldes y exitando con ardor á la conspiracion y á la muerte de la sociedad?

Dejémos empero el vasto campo de las generalidades, y para comprender mejor el último documento de Páez, para ver con claridad cuanta mentira y cuanta iniquidad envuelve, analizémoslo. Juzguemos de las cosas á la luz de la razon y de la imparcialidad. Hable Páez cuanto quiera, que nosotros comentarémos sus palabras. Ni sus conceptos nos sorprenden, ni sus amenazas nos intimidan.

Dice Páez, que *desde* 1810 *está sirviendo á su patria hasta este instante, y que la ha servido con puro patriotismo.*

Páez se ha olvidado que hablaba á los venezolanos que conocen su vida, que saben cuales son sus servicios y que pueden victoriosamente contradecirle. ¡Cómo! ¿Páez cuenta en el tiempo de sus servicios á la patria los años que pasó sirviendo en el ejército español contra la independencia y libertad de Venezuela? ¿No se acuerda Páez que en la division que mandaba Tiscal el año de 1812, cuando Antoñanza mandaba la division de los llanos de Calabozo, perteneciente al ejercito de Monteverde, venia él de sargento segundo de una de las compañias? ¿No se acuerda Páez que en el pueblo de Ortiz, en ese mismo año, tuvo un encuentro con la division patriota que mandaba el Coronel Juan Paz del Castillo, sosteniendo este gefe la independencia de Venezuela, y Páez con el ejercito godo los supuestos derechos del Rey de España? ¡Y esto será lo que llama Páez hoy *servir á su patria con puro patriotismo!*

¿No se acuerda Páez que despues de la derrota que le hizo sufrir Castillo se retiró á Barínas, en 1813, donde cometió una muerte alevosa en un juego por cuyo crimen lo redujo á la cárcel Don Antonio Puy? ¿No recuerda su fuga de la cárcel en ese mismo año y las vandálicas acciones que subsiguieron? ¡Y será ese por ventura el *servicio puro y desinteresado* de que habla con insolencia en su mal fraguada alocucion!

¿No recuerda Páez su desobediencia á las órdenes de Garcia de Sena, en cuya division se incorporó huyendo del castigo que merecian sus crímenes? ¿No recuerda su desercion en 1814 y sus correrias por Casanares hasta que se reunió con Olmedilla y Figueredo á principios de 1815? ¿No recuerda los hechos de las salinas de Chita, la muerte de Servier, el asesinato de Giraldó, el pillaje y los desórdenes que fueron consiguientes á estos hechos de una criminalidad remarcable? ¡Y será esto lo que se llama ahora, como si uno no supiera la historia de Venezuela, *haberlo servido con puro patriotismo!*

¿No recuerda Páez en años mas cercanos á nuestra época, sus hechos inícues con el Libertador en Calabozo, su despotismo en Carácas, cuyas calles estaban asoladas como si un tigre de Hircania las recorriera, sus asesinatos de Valencia, su alzamiento contra las autoridades superiores, sus procederes tiránicos de que no hay ejemplo sino allá en la historia de la antigüedad en la vida del sanguinario y feroz Dionicio de Sicilia? ¡Y esto es lo que se alega como un *servicio puro y desinterezado hecho á la causa de la patria!*

¿No recuerda Páez la muerte de Bolívar que el causó con la mas negra de sus ingratitudes, la espulsion de los valientes gefes del Egército Libertador, sus traiciones y perfidias en 1835, sus iniquidades en 1846 cuando por su orden y con su concejo se destrosaba la Constitucion, se daba muerte á la libertad politica y civil y se elevaba con empeño el horrible pendon de la autocracia? ¿No recuerda Páez su alzamiento en 1848, y su invacion pirática en 1849? ¿No recuerda los estragos, las muértes, los horrores que ha causado de todo género, los valientes que su ambicion ha hecho morir, las lágrimas que su poder tiránico ó su ciega aspiracion ha hecho derramar? ¡Y serán esos por ventura los *puros y desinteresados servicios que dice haber prestado á la causa de la patria!*

La vida de Páez es la historia de los crimenes mas atroces cometidos con impunidad ó ejercidos con poder. El es el venezelano que mas desgracias ha causado á su patria. Los cortos servicios que la há prestado, son nada ante el volúmen de iniquidades con que la há humillado y ofendido. Los triunfos parciales y sin consecuencia de las *Queseras del Medio* y de la *Mata de la Miel,* se ahogaron en el mar de sangre que hizo derramar Páez en las llanuras para siempre tristes de *Payara.* Los cortos dias de gloria que tuvo la patria con la *toma de San Fernando,* y la accion de las *Mucuritas,* se olvidaron en el luto y entre las lágrimas de la muerte de Bolívar, en la ausencia de los bizarros hijos de la libertad, y en la pérdida del oriflama tricolor, que con tanta gloria llevaron los héroes de Colombia desde el humilde valle que está al pié del imponente Avila hasta las frias y argentadas cimas del Potosi.—La historia de Venezuela es una acusacion continuada de los crimenes de Páez. El se ha levantado toda vez que no ha mandado; y apenas espiraba el momento de su poder legal, cuando estallaban las rebeliones que promovía, para recobrar el poder que se le escapaba. Páez ha sido un conspirador constante y sus revoluciones le han servido de medio espléndido para engrandecerse y revestirse de ajenas glorias.

Allá, donde no lo conocen y donde él puede engañar con la relacion de falsos hechos, está bien que diga que *desde* 1810 *ha servido á la patria con puro y desinterezado patriotismo;* pero aquí, en presencia nuestra, que sabemos su vida y que estamos al cabo de todas sus operaciones, Páez no puede decir otra cosa sino que *ha arruinado á Venezuela, que la ha dado muchos dias de luto y de dolor y sometido bárbaramente á la mas oprobiosa servidumbre.* Las calamidades que hoy sufre nuestra patria, los males que la aquejan tienen todos su orígen en Páez. De su época vienen, con su aliento se sostienen, con sus propósitos se aumentan. La administracion actual, y la que le precedió, no han hecho mas que combatir. Venezuela ha sido un campo de batalla y por todas partes se ha visto á Páez y á sus amigos combatiendo contra el poder de las leyes, luchando sin cansarse por reconstituir la autocracia é imponer al pueblo la férrea cadena de la esclavitud.—Páez que tuvo á esta Nacion en patrimonio, que la gobernó á su antojo y la esplotó en provecho suyo y de sus adeptos no puede consentir hoy en verla fuera de su dominio, libre, dueña de su suerte, lanzada en los caminos de la independencia, de la prosperidad y del engrandecimiento; trabaja por reconquistar su posesion y arroja con tan depravado intento la tea incendiaria, la tea de la discordia, que ha de abrasar al pais y devorarlo, convirtiendo en humo su grandeza y su poder.

Dice Páez que *él no dejará de aplaudir todo esfuerzo bien intencionado que tenga por objeto sacar á su patria de la situacion desgraciada en que se encuentra.*

Páez quiere tomar la importancia de Kossuth y hablar con el aire que habla el gran tribuno de la Hungria. Pero, Páez no es un tribuno sino un tirano, y Venezuela no se encuentra hoy oprimida como se encuentra la patria del noble Húngaro. Despues que los pueblos haciendo un generoso esfuerzo, un esfuerzo de vida, rompieron las ponderosas cadenas de esclavitud con que le ataron Páez y sus compañeros de Autocracia; despues que los pueblos de Venezuela recordando los grandes dias de su independencia dieron un grito formidable de libertad y corrieron al combate con la bella enseña de *ántes morir que consentir jamás ningun tirano:* despues acá, repetimos, la tiranía desapareció, desapareció la opresion; y si algunos males hay todavía cuya presencia lamentamos, de Páez vienen y de los obstinados oligarcas que a cada paso lanzan el bagel del Estado entre borribles Syrtes, entre escollos funestos buscando que perezca, víctima de las tempestades y de las pasiones políticas.—La situacion de Venezuela no es desgraciada; pretende hacerla si Páez con su ambicion desenfrenada, con sus propósitos liberticidas. El hombre que rije hoy los destinos de la patria, es un republicano inmaculado; es un hombre verdaderamente popular y que solo quiere levantar su trono en el corazon de cada uno de los venezolanos. Es un soldado de la Independencia; pero cuya ambicion se cifra únicamente en dispensar todo linaje de mercedes y beneficios, á los que, víctimas del poder de Páez y de sus miserables aparceros, han sufrido por tantos años el yugo de la opresion.—No es con un hombre de esta especie, no es con un patriota de sentimientos tan puros, que la situacion de Venezuela puede ser desgraciada. Piense como quiera Páez; grite cuanto guste contra el órden actual de cosas, la historia dirá con imparcialidad, que *si Venezuela debe á Bolivar su independencia, á los Monagas debe su libertad.—Dirá tambien que Páez fué el grande usurpador de los derechos del pueblo, y que los Monágas reconquistaron esos derechos para devolvérselos á la Nacion; que se presentaron para cumplir la mas grande mision sobre la tierra, y que la cumplieron, sin embriagarse con los perfumes de su gloria, ni engreirse con la magnitud de sus hechos realmente heróicos.* Esto dirá, y las proclamas de Páez, y sus hechos serán condenados como trabajos malditos preparados por la ambicion de un solo hombre contra la causa de un pueblo entero.

VENEZOLANOS, ANTIGUOS Y HEROICOS HIJOS DE COLOMBIA! Páez pretende turbar de nuevo nuestro reposo, diezmar nuestros pueblos y sacrificar nuestras vidas en holocausto á sus venganzas. Unámonos todos para resistirle siempre, unámonos todos para salvar la patria de su enemigo mas implacable.—Que nuestro amor á la libertad no se desmienta un punto. Que las pequeñas cuestiones personales, que los mezquinos intereses de localidad, desaparezcan ante la gran cuestion nacional. Ya lo habeis visto; Páez nos titula sus enemigos, y en efecto lo somos, porque nosotros odiamos la tirania y somos enemigos de los tiranos. Que la causa de los pueblos cuente siempre con nuestro apoyo; que á la voz del Gobierno reaparezca ese lujo de lealtad y de valor que en todos tiempos nos ha distinguido, y que la patria quede una vez mas agradecida á nuestro denuedo, á nuestro liberalismo á nuestro fervor republicano. Miremos en la paz la base de nuestra dicha y en la guerra el medio de nuestra gloria. Si Páez quiere sangre, se la derémos á beber, y despues, cuando contemos á nuestros hijos las hazañas de nuestra vida diremos: estas cicatrices, son el emblema de nuestro valor y el gaje precioso de lealtad, que hemos dado á la causa de la libertad de nuestra patria.

Venezolanos; union, que si hay peligro, el peligro es para todos y sin union no puede haber fuerza, ni valor, ni triunfo, ni libertad, ni gloria!

(La traduccion seguirá en el Suplemento.)

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.

Statuten voor de Spaar- en Beleenbank van Curaçao, goedgekeurd by Gouvernements beschikking van den 17 Juny 1854, N° 401/1.

VAN HET DOEL DER INSTELLING.

Art. 1.

Deze instelling heeft ten doel onder de werkende klasse van deze kolonie spaarzaamheid te bevorderen, ouders en voogden in de gelegenheid te stellen voor hunne kinderen en pupillen spaarpenningen op te leggen, en degenen, die zich tydelyk in geldelyke ongelegenheid bevinden, te gemoet te komen, door tegen eenen matigen interest geld op panden voor te schieten.

VAN HET KAPITAAL DER INSTELLING.

Art. 2.

Het kapitaal bestaat uit den inleg der leden en de overwinst der instelling.

Art. 3.

Dit kapitaal zal gedurende vyf en twintig jaren onaangeroerd blyven, en slechts wanneer het na dat tydsverloop tot het bedrag van 50 per Cent van het door de bank verschuldigde is opgevoerd, zal over het meerdere door de algemeene vergadering kunnen beschikt worden.

VAN HET LIDMAATSCHAP.

Art. 4.

Leden der instelling zyn hare oprigters en degenen, die overeenkomstig de statuten het lidmaatschap hebben verkregen.

Art. 5.

Om lid te kunnen worden moet men op Curaçao woonachtig zyn, den vollen ouderdom van achttien jaren hebben bereikt, en zich verbinden tot het vervullen der verpligtingen voor de leden voorgeschreven.

Art. 6.

Het lidmaatschap wordt verkregen:

1°. door het storten eener som in het kapitaal, jaarlyks door de algemeene vergadering voor het volgende jaar te bepalen, en

2°. door overdragt.

Art. 7.

By overlyden van een lid gaan zyne regten over op zyne erfgenamen, onder gehoudenheid van de verpligtingen na te komen, die aan het lidmaatschap verbonden zyn.

Art. 8.

Elk lid heeft slechts ééne stem. De erfgenamen van een overleden lid hebben gezamenlyk slechts ééne stem.

Art. 9.

De leden zyn verpligt de betrekkingen van *Voorzitter*, *bestuurder* of *lid van den raad van administratie* aan te nemen.

Tot eene dier betrekkingen benoemd zynde, moeten zy die gedurende één dienstjaar vervullen en houden werkzaamheden blyven

waarnemen, tot dat zy daarin door hunne opvolgers worden vervangen.

De aftredenden zyn telkens herkiesbaar, doch niet verpligt twee achtereenvolgende jaren te dienen.

VAN DE ALGEMEENE VERGADERINGEN.

Art. 10.

Jaarlyks zal er in de maand July eene algemeene vergadering gehouden worden.

In deze vergadering wordt:

a. een beredeneerd verslag gegeven van de werking der instelling gedurende het afgeloopen boekjaar en van haren toestand op den 1 July.

b. elk voorstel behandeld, dat in het belang der instelling door een lid gedaan wordt.

c. voor het volgende dienstjaar een Voorzitter, mitsgaders een nieuw bestuur gekozen.

Art. 11.

Tot behandeling van zaken wordt de tegenwoordigheid vereischt van minstens *één vierde* der leden. By onvoltalligheid wordt binnen de *acht dagen* eene verdaagde vergadering gehouden, waartoe de leden by rondgaanden brief door den Voorzitter worden bygeroepen.

De vergadering wordt niet onvoltallig door de opzettelyke verwydering van één of meer leden.

Art. 12.

In eene verdaagde vergadering worden de zaken door de opgekomene leden behandeld.

Alle besluiten, in zoodanige vergadering genomen, zyn van volle verbindende kracht.

Art. 13.

Buitengewone vergaderingen worden door den Voorzitter belegd, op voorstel van het bestuur of op schriftelyk verlangen van minstens *tien* leden.

Geene andere onderwerpen mogen in de buitengewone vergaderingen worden behandeld, dan die, welke by de oproeping der leden zyn opgegeven.

Art. 14.

Alle zaken worden in de algemeene vergaderingen by meerderheid van stemmen beslist.

Indien één of meer leden het verlangen, geschiedt de stemming in alle vergaderingen by besloten briefjes.

Alleen de ter vergadering tegenwoordige leden zyn tot stemmen bevoegd.

By staking van stemmen heeft eene overstemming plaats, en by herhaalde staking wordt een voorstel geacht niet te zyn aangenomen.

VAN HET BESTUUR.

Art. 15.

Het beheer dezer instelling is opgedragen aan een bestuur, bestaande uit den Voorzitter en achttien leden.

Art. 16.

Het bestuur is bevoegd al zoodanige huishoudelyke wetten te-

wetten, welke in het belang der instelling vereischt worden en met de statuten niet in stryd zyn.

Die wetten zyn voorloopig van kracht, maar moeten in de eerstvolgende algemeene vergadering aan de goedkeuring der leden worden onderworpen.

Art. 17.

De bestuurders genieten geene geldelyke belooning en zyn voor geene schade of verliezen verantwoordelyk, dan in geval van opzettelyk verzuim.

Art. 18.

Het bestuur stelt de noodige beambten aan en bepaalt de bezoldiging, welke aan dezen voor hunne diensten zal worden toegekend.

Art. 19.

Binnen acht dagen na de jaarlyksche vergadering moet het nieuw benoemde bestuur uit zyn midden kiezen *vier leden* en een Secretaris, die met den Voorzitter eenen raad van administratie uitmaken.

Art. 20.

Het bestuur vervult alle openvallende plaatsen; die van voorzitter en van leden van den Raad van administratie uit de bestuurders, en die van bestuurders uit de leden der instelling.

Art. 21.

Het bestuur moet iedere *drie maanden* zitting houden en voorts zoo dikwyls vergaderen, als het belang der instelling het vereischt.

Art. 22.

Alle zaken worden in de zittingen van het bestuur by meerderheid van stemmen beslist.

Wanneer één of meer bestuurders het verlangen, geschiedt de stemming by besloten briefjes.

By staking van stemmen wordt overgestemd; by herhaalde staking wordt een voorstel geacht niet te zyn aangenomen.

Art. 23.

Tot behandeling van zaken wordt de tegenwoordigheid van minstens tien bestuurders vereischt.

By onvoltalligheid wordt binnen de vier dagen eene verdaagde zitting gehouden, waarin de zaken door de opgekomene leden kunnen worden afgedaan.

Art. 24.

Het bestuur maakt het verslag op, dat ingevolge art. 10 in de jaarlyksche algemeene vergadering aan de leden moet worden gedaan.

VAN DEN RAAD VAN ADMINISTRATIE.

Art. 25.

De gelden en waarden der instelling worden door den raad van administratie beheerd.

Art. 26.

De raad van administratie zal zoo dikwyls zitting houden, als het belang der instelling het vereischt.

Art. 27.

In de gewone driemaandelyksche zitting van het bestuur moet door den raad van administratie een staat worden overgelegd, waarin duidelyk de werking der instelling in het afgeloopen kwartaal wordt aangewezen.

Art. 28.

De leden van den raad van administratie genieten geene geldelyke

ke beloning en zyn' daar gedane schade of verlies aansprakelyk, dan in geval van opzettelyk verzuim.

VAN DE STORTINGEN EN UITBETALINGEN.

Art. 29.

Des Zaturdags avonds moet één der bestuurders, bygestaan door twee leden, in alphabetische volgorde daartoe uitgenoodigd, in het kantoor der instelling tegenwoordig zyn, en wel van *zes* tot *acht* uur om stortingen te ontvangen, en na *acht* uur om de teruggevraagde gelden uit te betalen.

Tot de waarneming dezer verpligtingen kunnen de bestuurders en leden zich door andere laten vervangen.

De tyd, by het eerste lid van dit artikel bepaald, kan door het bestuur worden veranderd, onder verpligting om de gemaakte verandering in het nieuwsblad van het eiland bekend te maken.

Art. 30.

Geene stortingen worden aangenomen van sommen beneden de vyftig Centen.

Art. 31.

De interest wordt gerekend naar rede van 3½ ten honderd in het jaar, en alleen verleend op sommen van *tien* gulden en daarboven tot en met twaalfhonderd gulden.

Art. 32.

De interest zal naar verkiezing van den belanghebbende iedere drie maanden uitbetaald of jaarlyks op den 1 July by het kapitaal gevoegd worden.

Art. 33.

De berekening van den interest op de stortingen, welke in den loop eener maand geschieden, vangt aan op den eersten dag der volgende maand.

Art. 34.

De interest van sommen, welke in den loop eener maand teruggenomen worden, houdt op met den eersten der maand, waarin de teruggave geschiedt.

Art. 35.

De interest wordt by de maand gerekend, en niet verleend op de onderdeelen van den gulden.

Art. 36.

De gestorte sommen kunnen geheel of gedeeltelyk worden teruggenomen.

Art. 37.

Het voornemen om eene som terug te nemen, moet minstens één dag te voren aan het kantoor der instelling worden bekend gemaakt.

Wanneer by aanvraag om teruggave van fondsen geene gelden beschikbaar zyn, geniet de instelling een uitstel van veertien dagen.

Art. 38.

Iedere inlegger wordt by zyne eerste storting tegen betaling van tien centen voorzien van een zakboekje, waarin elke inleg of uitkeering van gelden bekrachtigd en duidelyk aangeteekend, en met de naamteekening des ontvangers of uitbetalers bekrachtigd worden.

Art. 39.

Dit zakboekje strekt tot bewys van de regten des inleggers of belanghebbenden.

Geene betalingen geschieden, dan op vertoon van dit boekje.

Art. 40.

By verlies van dit zakboekje wordt geene schade vergoed, die door betaling aan niet geregtigde personen geleden mogt worden, dan wanneer dat verlies aan het kantoor der instelling by tyds is aangegeven.

De belanghebbende zal tegen betaling van tien centen een nieuw zakboekje ontvangen, waarin het bedrag van zyn te goed overgebragt en van het verlies van het vorige zakboekje melding gemaakt wordt.

Art. 41.

In ieder zakboekje is vervat een uittreksel uit de statuten, waaraan de inlegger zich door de daad zelve zyner inlage als aan eene wettige overeenkomst onderwerpt.

Art. 42.

By stortingen ten behoeve van anderen is de inlegger verpligt den naam op te geven van den persoon, voor wien de storting geschiedt.

Art. 43.

De raad van administratie heeft de bevoegdheid om, wanneer hy zulks noodig acht, gestorte gelden aan de belanghebbenden terug te geven en den bestuurder, die de stortingen ontvangt op te dragen stortingen van meer dan ƒ 100,— te weigeren.

VAN DE BELEGGING DER GELDEN.

Art. 44.

De gelden der instelling worden benuttigd door uitzetting op panden. Voor zoo ver de gelden niet geheel op die wyze benuttigd kunnen worden, zullen zy ook op schuldbekentenissen en op vaste goederen worden uitgezet.

VAN DE GELDBELEGGING OP PANDEN.

Art. 45.

Het kantoor van de instelling zal geopend zyn minstens drie malen in de week, des Maandags, Woensdags en Vrydags, van *acht* tot *drie* uur, voor het beleenen, en van *drie* tot vier uur voor het aflossen van panden.

Art. 46.

De bank beleent niet dan goud, zilver en edelgesteenten, en hoogstens tegen twee derde van de waarde.

Art. 47.

By beleening van panden zal aan den verpander een bewys worden afgegeven, inhoudende:

a. het nummer, waarop het pand is ingeschreven;
b. den datum van beleening;
c. eene beknopte aanduiding van het voorwerp, dat beleend wordt;
d. de waarde van het pand, volgens de gedane schatting;
e. het bedrag dat op het pand geleend wordt;
f. den naam van den verpander, zoo deze zulke verkiest.

Dit bewys wordt door den bankhouder onderteekend. Een onderteekend afschrift van dit bewys wordt aan het beleende pand gehecht.

Art. 48.

Geen [illegible] kan worden afgelost dan tegen inwisseling van het by het voorgaande artikel vermelde bewys.

By verlies van het bewys, kan de afgifte van het pand aan niet ge-
regtigde personen worden voorgekomen door het verlies aan h
kantoor der instelling op te geven.

De beleener, die zoodanig verlies ondergaan heeft, wordt tot lo
sing van zyn pand toegelaten, wanneer van zyne regten genoe
zaam blykt.

Art. 49.

In de gevallen by het vorig art. vermeld, stelt de raad van adm
nistratie het noodige onderzoek in, en handelt naar bevind van o
standigheden.

By lossing van een pand, waarvan het bewys verloren is, kan d
raad van administratie borgstelling en kwyting vragen als het pa
van waarde is.

Art. 50.

Indien de beleening op naam geschied is, wordt het pand niet a
gegeven dan aan den persoon zelven, of op een door hem onde
teekend bewys.

Art. 51.

De Bank leent geen minder bedrag op panden dan één guld

Art. 52.

De Bank berekent van sommen beneden de *f* 100.— één ten ho
derd in de maand, van sommen ten bedrage van *f* 100.— en m
tot *f* 500.— *acht* ten honderd in het jaar, en van sommen ten bed
ge van *f* 500.— en meer *zes* ten honderd in het jaar. De algem
ne vergadering heeft de bevoegdheid deze bepaling van den in
rest te veranderen, onder verpligting de gemaakte verandering
het nieuwsblad van het eiland bekend te maken.

Art. 53.

De interest van sommen beneden de *f* 100.— wordt gerek
van den eersten dag der maand, waarin de beleening gedaan is,
den eersten van die, waarin de aflossing geschiedt, doch wann
de panden gelost worden binnen dezelfde maand, waarin zy bele
zyn, wordt eene volle maand interest berekend.

Van sommen ten bedrage van *f* 100.— en daarboven word
interest gerekend van den dag der beleening tot den dag der
lossing.

Art. 54.

Wanneer een verpander in de gelegenheid is zyn pand te
koopen, zal de raad van administratie hem alle tegemoetko
verleenen, die met den noodigen waarborg voor de bank bes
baar is.

Art. 55.

De voorwerpen moeten gewaardeerd worden, alvorens in
te worden aangenomen.

De waardering geschiedt door eenen daartoe aangestelden
dyn, die voor zyne waardering verantwoordelyk is.

By aanvrage eener som van *f* 200.— of daarboven op ee
steeute, zal de raad van administratie eenige personen beno
om over de juistheid der waardering van den waardyn te oor

Art. 56.

Tweemaal in het jaar wordt zonder voorafgaande gereg
uitwinning openbare verkooping gehouden van de panden, w
meer dan een jaar interest verschuldigd is.

Van die verkooping moet voorafgaande aankondiging in het nieuwsblad van het eiland geschieden.

Art. 57.

Elk verpander kan door eene geheele aanzuivering van den verschuldigden interest den verkoop van zyn pand voorkomen.

Art. 58.

De opbrengst van elke pand op de openbare verkooping zal, na aftrek van het aan de bank verschuldigde bedrag, aan den belanghebbende worden uitgekeerd, of renteloos te zyner beschikking blyven liggen.

Indien hy binnen tien jaren niet opkomt, zal het geld aan de spaarbank vervallen.

VAN DE GELDBELEGGING OP SCHULDBEKENTENISSEN.

Art. 59.

De gelden der instelling kunnen met in achtneming van art. 44 op schuldbekentenissen worden uitgezet, onder borgtogt van twee goede ingezetenen.

De borgen moeten afstand doen van de hun naar de wet toekomende voorregten.

Art. 60.

Op schuldbekentenissen wordt geene grootere som uitgeleend dan 5000,— . Geene verbindtenis als hoofdschuldenaar, borg of in beide hoedanigheden wordt voor meer dan dat bedrag aangenomen.

Art. 61.

De interest van de gelden, welke op schuldbekentenissen uitgezet zyn, wordt gerekend tegen *zes* ten honderd in het jaar.

Art. 62.

De voorgeschotene gelden moeten na verloop van *zes* maanden, sedert de dagteekening der schuldbekentenis, op aanmaning worden terugbetaald.

VAN DE GELDBELEGGING OP VASTE GOEDEREN.

Art. 63.

De gelden kunnen met inachtneming van art. 44 ook op hypotheek worden uitgezet, ten bedrage van twee derde der waarde van de vaste goederen, welke verbonden worden.

Art. 64.

Wanneer de som, die op hypotheek verlangd wordt, *f* 2000,— of een bedraagt, geschiedt de uitzetting niet dan na beoordeeling van het bestuur.

Art. 65.

Goederen, reeds ten behoeve van andere personen of instellingen met verband bezwaard, worden niet als hypotheek aangenomen.

Art. 66.

By geldbelegging op hypotheek wordt van sommen ten bedrage van *dertien honderd drie en dertig gulden* en daarbeneden *zeven* ten honderd in het jaar als interest gerekend.

Van grootere sommen is de jaarlyksche interest *zes* ten honderd.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 67.

De rekeningen der instelling worden gehouden in Guldens en Cen-

ten. De onderdeelen van Centen, beneden de halve Cent, ko[illegible] niet in aanmerking.

Art. 68.

Wanneer eenig verschil tusschen de instelling en eenen be[illegible] hebbende ontstaat, zal het onderworpen worden aan de beslis[illegible] van drie scheidsmannen, van welke één door den raad van adm[illegible] stratie, één door den belanghebbende en de derde door de t[illegible] reeds benoemde scheidsmannen wordt gekozen. De uitspraak [illegible] scheidsmannen zal eene eindbeslissing zyn.

Art. 69.

Geen voorstel tot verandering der statuten, of ontbinding der [illegible] stelling mag in overweging genomen worden, dan nadat daar[illegible] drie achtereenvolgende weken in het nieuwsblad van het eiland [illegible] kondiging is gedaan.

Zoodanig voorstel moet in eene algemeene vergadering wor[illegible] behandeld en mag niet worden aangenomen, dan met goedkeu[illegible] van minstens twee derde der aanwezige leden.

Art. 70.

Ingeval eenig voorstel tot ontbinding gedaan wordt, zal de al[illegible] meene vergadering met inachtneming van het bepaalde in art. [illegible] eene Commissie van minstens *zeven* leden benoemen, die met [illegible] bestuur zal onderzoeken of het raadzaam is tot eene ontbinding [illegible] instelling over te gaan. Het bestuur en de Commissie zullen [illegible] uitslag van hun onderzoek in eene nadere algemeene vergade[illegible] mededeelen en indien zy de ontbinding afraden, ook de midd[illegible] voordragen, welke zy tot instandhouding der instelling het m[illegible] doelmatig achten.

Art. 71.

Indien de algemeene vergadering, ondanks het voorstel tot [illegible] binding, besluit de instelling in stand te houden, moet van haren [illegible] stand in het nieuwsblad van het eiland openlyke kennisgeving [illegible] schieden.

Art. 72.

Indien de algemeene vergadering besluit de instelling te ont[illegible] den, zal de op dat tydstip bestaande raad van administratie me[illegible] vereffening belast zyn. De schuldeischers moeten, hetzy in [illegible] hetzy in het algemeen, in het nieuwsblad van het eiland worden [illegible] geroepen, om het hun toekomende te ontvangen. De gelden, [illegible] na by het sluiten der vereffening onafgehaald zyn, zullen te[illegible] hoeve der belanghebbenden geregtelyk worden geconsigneerd.

Art. 73.

Ten einde de belanghebbenden steeds met den toestand de[illegible] stelling bekend te doen zyn, zal na den afloop van iedere jaa[illegible] sche algemeene vergadering het verslag wegens de werking e[illegible] toestand der inrigting op 1 July, in het nieuwsblad van dit e[illegible] worden bekend gemaakt.

De Voorzitter,
A. H. SENIOR.

De Secretaris,
J. H. BEAUJON.

VERVOLG
VAN DE
CURACAOSCHE COURANT
van den 7den January 1854 *No.* 1.

VERTALING.

ZAMENZWERING.

Manifest van Paez.

NIEUWE ONTWERPEN VAN BURGEROORLOG.

BEMERKINGEN, GENOMEN UIT HET MANIFEST VAN DEN OPROERIGEN PAEZ.

TOESPRAAK AAN HET VOLK.

AAN DE VENEZOLANEN!

De Generaal JOSE GREGORIO MONAGAS heeft zich veroorloofd de volgende oordeelvelling in zyne proclamatie "AAN HET VOLK" van den 29 Augustus 1853, te laten drukken: "*de herhaalde beloften van het buitenland en de trouwelooze vleijeryen van Paez en zyne volgelingen vervulden de dwaze hoop van de heerschzuchtige oproerlingen van Venezuela.*" Eene dusdanige aantyging eischt een opentlyk antwoord van my, en ik zie my derhalve verpligt het stilzwygen aftebreken, dat ik voorgenomen heb te bewaren ten aanzien van de staatkunde van Venezuela, sedert dat ik in myn afscheid, gedagteekend van St. Thomas, aan myne landgenooten den eenigen weg had aangewezen, welken zy volgen moesten om de ongerymde dwingelandy, die hen onderdrukt, te fnuiken Toen ried ik de ineensmelting der welgezinden van alle partyen aan, om de Venezolaansche maatschappy te redden; en aangezien ik geene reden had van gevoelens te veranderen, moest myn stilzwygen begrepen worden als een bewys van myne volharding in diezelfde gevoelens, geuit met de openhartigheid en opregtheid, welke al de daden van myn openbaar leven gekenmerkt hebben.

Met dezelfde openhartigheid en opregtheid moet ik nu dat gedeelte der proclamatie van den Generaal Monagas logenstraffen, waarin ik als de dryfveêr der laatste gebeurtenissen van Venezuela voor kom. Ik heb hoegenaamd geen deel daarin genomen; derzelver leiders hebben myne zedelyke noch persoonlyke medewerking ingeroepen; en het plan der revolutie was my dus ten eenenmale onbekend. Wel wist ik, en deze daadzaak is toch algemeen bekend zelfs by degenen, die aan het hoofd der regering staan, dat de meerderheid, welke gereed stond de schandelyke regering, die hare vryheid en hare regten overweldigd had, om ver te werpen, zeer talryk was; maar er ontbrak eenheid en eensgezindheid, en voornamentlyk had de natie gebrek aan krygsbehoeften, om zich te wapenen en haren wil voorteschryven aan eene minderheid, die voorbereid en gereed was alles te wagen, om zich van den ondergang, dien zy zich door eigen misdaden heeft berokkend, te redden. In dusdanige omstandigheden kon ik natuurlyk niet medewerken tot het uitbreken der revolutie, wel integendeel; daar het niet moeijelyk was te voorspellen, dat eene volksbeweging zonder eensgezindheid slechts rampen moest opleveren, die voor eenen korten tyd den reeds onvermydelyken val van die barbaarsche dinastie zouden uitstellen, welke zich voorgesteld heeft haren troon in dat ongelukkig land op puinhoopen en lyken te stichten, en haar purperkleed met het bloed der landzaten te verwen.

Maar ondanks deze overtuiging, vergezelden myne opregte gebeden onverpoosd degenen, die zich voorgesteld hebben de dwingelandy omver te werpen. Zy hebben eene edele onderneming aangevangen, den trouwe kinderen van Venezuela wel waardig; en door het aandeel dat de Generaal Monagas my daarin heeft willen toestaan van de hand te wyzen, was myn eenig doel eene valsche aantyging te logenstraffen, ten einde de dwalingen te vermyden, welke daaruit konden geboren worden, indien dezelve voor waar wierd gehouden.

Men geloove echter geen enkel oogenblik dat ik nalaten zou alle welgemeende poging toetejuichen, welker doel is myn vaderland uit den ongelukkigen toestand, waarin het verkeert, te redden. De man, die het vaderland sedert 1810 tot op dit oogenblik met vaderlandsliefde gediend heeft, hetzelve met edelen trotsch gelukkig en voorspoedig heeft gezien en eene plaats van onderscheiding onder de spaansch-amerikaansche republieken heeft zien innemen, kan zich niet getroosten dat land met onverschilligheid een slagtoffer der ongerymdste heerschzucht, verdeeld, zonder vertrouwen in het buitenland, gebukt onder de verschrikkelykheden der binnenlandsche dwingelandy, en met rassche schreden tot deszelfs algeheelen ondergang ylende, te zien. Ik behoef niet het treurig tafereel der rampspoeden, welke myn vaderland onder de tegenwoordige heerschappy lydt, te schetsen, opdat men zou begrypen hoe diep ik het betreur. Tot deszelfs redding mede te werken, hetzelve weder op den weg der vryheid en des vooruitgangs, dien het volgde, en waarvan het in een noôit genoeg betreurd oogenblik van verblindheid afgebragt werd, terug te brengen, is, volgens myne gevoelens, de voornaamste aller pligten.

Landgenooten! Aangezien ik my verpligt heb gezien het stilzwygen, dat ik bewaarde, af te breken, veroorloof my U te herinneren dat gy uwe eer te wreken hebt, en U te toonen voor het oog der wereld waard der offers door onze aanzienlyke voorouders gebragt, aanzienlyken, die met regt dezen naam hebben verdiend, om ons als een onafhankelyk en vry volk te bevestigen. Neen, zy dachten niet dat gy zoudt toestemmen het *erfbezit te worden van een geslacht*, in alle opzigten onwaardig de regten te overweldigen van een volk, dat niet verlost werd om slaaf te zyn. Men zegt dat gy ontaard, en verre zyt van meêgevoel in te boezemen, en men begint te denken dat gy geboren zyt om dit lot te ondergaan. Ik kan het niet gelooven; ik kan het niet van my verkrygen in het graf te dalen met de bittere overtuiging van my te hebben vergist. God heeft my niet het leven kunnen sparen, om my zulk eene wreede teleurstelling te doen ondervinden. Ik ontving dit aanzyn uit zyne handen onder de gunsten, waarmede zyne onuitsprekelyke goedheid my overladen heeft, als eene onschatbare gave, omdat het my instaat stelt U nog eens myne ondubbelzinnige medewerking aan te bieden, indien gy dezelve noodig oordeelt, om het gezag der constitutie en der wetten te herstellen.

Luistert naar de stem van uw voormalig opperhoofd en belangeloozen vriend. Vereenigt U opregt; legt ter zyde den haat, die U verdeeld houdt en de tyrannen versterkt; bedwingt de kleingeestige heerschzucht van het eigenbelang door uwe algemeene geestdrift, om het vaderland, dat gy roemryk van uwe voorouders ontvingt en dat gy uwen kinderen niet vernederd en veracht moet overmaken, te herscheppen. Herinnert U dat de slaverny verlaagt, en de vryheid hare schatten slechts den volken schenkt, die geene offers ontzien, om haar te behouden en te verdedigen. Rekent in dit geval op myne persoonlyke en zedelyke medewerking, en zoo gy een voorbeeld behoeft om myne raadgevingen te volgen, weet dat ik, hoewel de meest beleedigde party zynde, de eerste was om de beleedigingen, lasteringen en het persoonlyk lyden te vergeten. Ik heb geene andere vyanden, dan die myns vaderlands; en ik bestempel met zulk eenen hatelyken naam slechts die weinige styfhoofdige Venezolanen, die wegens eene ellendige gehechtheid de barbaarsche persoonlyke magt der Monagas op de puinhoopen der Constitutie en der wetten nog blyven ondersteunen. Het gezag der Constitutie te herstellen en het volk in staat te stellen zynen wil vryelyk te uiten, zietdaar de grondslagen, waarop de vereeniging van het Venezolaansche volk gegrondvest moet worden, de roemryke vlag, die tot overwinning moet leiden. Alsdan zal ik trotsch zyn my in uwe gelederen te scharen, en zal my weêr tot U kunnen wenden, niet om eene lastering te logenstraffen, maar om my zelven geluk te wenschen, nog eens te hebben medegewerkt om orde en vryheid in ons vaderland te herstellen.

JOSE A. PAEZ.

PAEZ blaast alweder de verslindende vlammen des broederoorlogs in ons vaderland aan.

De bewerker van zoo veel rampen, de tyran, die Venezuela gedurende DERTIG JAREN met de schandelyke schepter zyner magt onderdrukte, hy die dezelve van hare vryheid beroofde en hare wetten ontaardde, de vyand van Bolivar, die met eigen hand den noodlottigen kelk bereidde, die dezen het leven moest benemen...., verheft heden zyne stem, en verheft haar niet om vergiffenis te vragen aan de door zyne mishandelingen beleedigde maatschappy en zedelykheid; verheft haar niet om in zyne laatste levensdagen genade af te smeken voor zyne vorige misdaden, maar om nog den brandstapel der hartstogten te ontsteken, en als een tweede Nero, de schatten van leven en vryheid, die ons vaderland in zich bevat, in de vlammen te zien verteeren en voor altoos vernietigd worden.

Wy zyn het omwentelings onweder, dat dezelfs verschrikkelyke verwoestingen in Mei van dit jaar aanving, die nog niet te boven, en reeds steekt de vervloekte geest der tweedragt zyne vanen op, en ontrolt de banier eener nieuwe omwenteling, meer lyken, meer bloed en meer offers zoekende, als of er niet genoeg werden gebragt op het onreine altaar zyner thans gekortwiekte heerschzucht (desapoderada ambicion).

De vrede, dien het volk geniet, is grievend voor Paez, ons geluk en onze grootheid veroorzaken hem leed. Zyne ziel zal niet rusten aleer hy het heldhaftig volk, dat de schepter der dwingelandy in zyne handen heeft verbryzeld, in asch zie verkeeren. Met leugentaal en met valsche woorden roept hy de vryheid aan, die hy met ketenen heeft overladen; tot zyne hulp roept hy de Godheid aan, die hy door eene lange reeks van misdaden heeft beleedigd; hy spreekt tot het volk, dat hy gedurende de bange jaren zyner alleenheerschappy door schrik het stilzwygen heeft opgelegd; en stelt ons eindelyk onze aanzienlyke voorouders voor den geest, die hy door zyn gedrag heeft beleedigd, en wier onschendbare roem hy getracht heeft te verduisteren, door denzelve uit onze geschiedenis uittewisschen, ten einde te midden zyner huichelachtige aanroepingen, het zaad des oproers met kwistige handen uit te strooijen en aan Venezuela eenen overvloedigen oogst van verwoestingen en verschrikkelykheden voor te bereiden.

Maar wat beoogt Paez met zyn manifest aan de Venezolanen? Hy beoogt burger oorlog, de verschrikkelykheden van een worstelstryd tusschen broeders, waar geene lauweren, maar slechts tranen, geene zegepraal, maar slechts dood en verwoesting zyn. Om een feit, waarvan hy beschuldigd wordt en welk de geschiedenis zal beslissen of hem met regt toegeschreven wordt, te ontkennen, was het daarom bygeval noodzakelyk de verbitterde gemoederen op te wekken, misdadige aanbiedingen te doen, volksomwenteling aan te raden en allerhande verbitteringen en begeerten, allerlei vooringenomenheid by het volk gaande te maken?... Ja, dit was noodzakelyk; Paez wil zich toch niet verontschul-

digen, maar wil het vuur des oorlogs in Venezuela aanblazen; hy wil niet eene daadzaak van zich afwerpen, welke hy niet ontkennen kan, maar wil slechts de gelegenheid te baat nemen om onlusten en vryheidsmoordende volksbewegingen aantestoken.— Paez wil zyn gedrag niet regtvaardigen, maar slechts de aarde met bloed drenken; en daarom was het noodzakelyk deze aanspraak te schryven, de gemoederen tot verraad in beweging te brengen, en den oproerlingen, die naar hem willen luisteren, *zyne persoonlyke en zedelyke medewerking, zynen herstellenden degen, zyne belangelooze raadgevingen* aan te bieden . . . ?

Het geschrift van Paez heeft een diep gevoel van ontevredenheid by het volk verwekt. Met verontwaardiging heeft men zyne gevoelens vernomen. Hoe durft de man, die Venezuela met de verschrikkelykste dienstbaarheid voor zoo vele jaren onderdrukt heeft van vryheid spreken? Hoe durft hy van verdrukking en dwingelandy spreken, hy de waarachtige, de eenige tyran van dit land, de alleenheerscher, die, na de tafelen der republikeinsche wetten met onbeschaamdheid te hebben verbryzeld, op het altaar des vaderlands ging staan, om alleen, in naam zyner heerschzucht en grillen te gebieden.— Hoe durft hy van pligten spreken, hy die alle pligten geschonden en zyn gezag boven de magt der wetten gesteld heeft, hy die, na zyn vaderland in bloed te hebben gedrenkt, hetzelve nu met partyschappen tracht te beheerschen, de aarde met oproerlingen vullende en de maatschappy tot zamenzwering en moord opruijende?

Verlaten wy intusschen het uitgestrekte veld der algemeenheid, en, ten einde het laatste geschrift van Paez te beter te verstaan en duidelyk in te zien hoe vele leugens en snoodheden hetzelve behelst, gaan wy het ontleden. Toetsen wy de zaken aan het licht der rede en der onpartydigheid. Paez moge spreken zoo veel het hem behaagt, wy zullen zyne woorden wederleggen. Zyne gevoelens verrassen ons niet, zyne bedreigingen jagen ons geenen schrik aan.

Paez zegt, "*dat hy sedert 1810 tot op dit oogenblik toe zyn vaderland gediend heeft en dit wel met zuivere vaderlandsliefde.*"

Paez heeft vergeten dat hy tot Venezolanen spreekt, die de geschiedenis van zyn leven kennen, die wel weten, welke de door hem bewezen diensten zyn, en die hem op eene overtuigende wyze kunnen tegenspreken. Hoe? Paez rekent onder zyne dienstjaren aan het vaderland de jaren, welke hy in het spaansche leger heeft doorgebragt, dienende tegen de onafhankelykheid en vryheid van Venezuela! Herinnert Paez zich niet dat hy in het jaar 1812, als onderofficier by eene der kompagnien van de afdeeling troepen onder Tiscar diende, tydens Antoñanza het bevel voerde over de afdeeling der vlakten van Calabozo, behoorende tot het leger van Monteverde? Herinnert Paez zich niet dat hy in hetzelfde jaar by de bevolking van Ortiz een treffen had met de vaderlandsche troepen onder het bevel van den kolonel Juan Paz del Castillo, die voor de onafhankelykheid van Venezuela streed, terwyl Paez met het spaansche leger (ejercito godo) de voorgewende regten des spaanschen konings ondersteunde? En dit is wat Paez nu noemt, "*zyn vaderland met zuivere vaderlandsliefde dienen.*"

Herinnert Paez zich niet dat hy in 1813 na eene nederlaag, welke Castillo hem toebragt, naar Barinas optrok, waar hy in een dobbelspel eenen zeer verraderlyken moord pleegde, voor welke misdaad Don Antonio Puy hem in de gevangenis deed werpen?— Herinnert Paez zich niet zyne vlugt uit de gevangenis en de vandalistische daden, welke daarop volgden? Zou dit ook by geval zyn, de *zuivere en onbaatzuchtige dienst,* waarvan hy in zyne kwalyk uitgedachte aanspraak met vermetelheid melding maakt?

Doet Paez niet denken aan zyne ongehoorzaamheid aan de bevelen van Garcia de Sena, in wiens divisie hy dienst nam, ten einde de straf te ontduiken, welke zyne misdaden zoo zeer verdienden? Doet hy niet denken aan zyne vlugt uit het leger in 1814 en aan zyne strooptogten in Casanares, tot dat hy zich in het begin van 1815 met Olmedilla en Sigueredo vereenigde? Doet hy niet denken aan de zaak der zoutpannen van Cehita, aan den dood van Servier, den moord van Giraldo, de plundering en de ongeregeldheden, de gevolgen van deze zoo strafwaardige daden? En zou dit alles nu zyn wat hy noemt, als of men de geschiedenis van Venezuela niet kende, *haar met zuivere vaderlandsliefde te hebben gediend!*

Doet Paez niet denken, in minder verwyderde dagen, aan zyne snoode daden jegens den Bevryder, in Calabozo, aan zyn gehouden willekeurig gezag te Caracas, welker straten verlaten waren, als of een Hircanische tyger dezelve doorliep; aan zyne moordaanslagen te Valencia, zynen opstand tegen het oppergezag, zyne wreede handelwyze, waarvan men geen voorbeeld vindt, dan in de geschiedenis der oude tyden, in het leven van den bloeddorstigen en woesten Dionicius van Sicilie? En dit haalt hy aan als *eene zuivere en onbaatzuchtige dienst den Vaderlande bewezen!*

Doet Paez niet denken aan den dood van Bolivar, door zyne zwarte ondankbaarheid veroorzaakt? aan de ballingschap der dappere opperhoofden van het Bevrydend leger, aan zyn verraad en aan zyne trouweloosheid in 1835, zyne snoodheden in 1846, toen op zyn bevel en door zyne raadgeving de Constitutie geschonden, de burgerlyke en staatkundige vryheid den dood gegeven, en de hatelyke banier der alleenheerschappy opgeheschen werd? Doet Paez niet denken aan zynen opstand in 1846, en zynen zeeroovers inval in 1849? Herinnert hy zich niet de velerlei verwoestingen, den moord en de verschrikkelykheden, welke door hem veroorzaakt zyn; de dapperen, die hy heeft doen vallen, de tranen, welke zyn tyranisch gezag of zyne blinde heerschzucht heeft doen storten? En zouden misschien deze zyn *de zuivere en belangelooze diensten,* welke hy voorgeeft, *aan het Vaderland te hebben bewezen!*

Het leven van Paez is de geschiedenis van de wreedste misdaden, ongestraft gepleegd of met gezag uitgeoefend. Hy is de Venezolaan, die de meeste rampen aan zyn vaderland heeft berokkend. De weinige diensten door hem bewezen, zyn niets in vergelyking van het aantal euveldaden, waarmede hy hetzelve vernederd en beleedigd heeft. De gedeeltelyke en weinig beduidende overwinningen van *Queseras del Medio* en *Mata del Miel* gingen te loor in de zee van bloed, die Paez deed stroomen in de voor altoos treurige vlakten van *Payara.* De weinige dagen van roem, die het Vaderland had met de inneming van *San Fernando* en den veldslag by *Mucuritas,* werden vergeten door den rouw en de tranen wegens den dood van Bolivar, door de afwezigheid der dappere zonen der vryheid, en door het verlies des driekleurigen standaards, dien de helden van Columbia met zoo veel roem van de nederige valei aan den voet des ontzagwekkenden Avila tot de koude en zilverkleurige toppen van Potosi, voerde.

De geschiedenis van Venezuela is eene doorgaande beschuldiging van de misdaden van Paez. Hy was telkens oproerig, zoo dikwyls hy het bewind niet voerde; en ter nauwernood was het oogenblik van zyn wettig gezag voorby, of hy deed nieuwe volksopstanden uitbreken, ten einde het gezag, dat hem ontsnapte, weder te verkrygen. Paez was onophoudelyk een zamenzweerder, en zyne omwentelingen hebben hem uitmuntend gediend om zich te verheffen en met anderemans roem te pryken.

Dáár, waar men hem niet kent, en waar het hem gemakkelyk valt met een verhaal van valsche daadzaken te misleiden, dáár kan hy wel zeggen dat hy *het vaderland sedert 1810 met zuivere en onbaatzuchtige vaderlandsliefde gediend heeft;* maar hier, in onze tegenwoordigheid, voor ons, die zyn levensloop en al zyne handelingen kennen, kan Paez niets anders zeggen dan dat *hy Venezuela te gronde gerigt, haar vele dagen van rouw en smart gegeven en op eene barbaarsche wyze onder de schandelykste dienstbaarheid geplaatst heeft.* De rampen, welke ons vaderland nu te beurt vallen; de ongelukken, die het verduurt, hebben allen hunnen oorsprong in Paez. Van zynen tyd stammen zy af, met zynen adem worden zy ondersteunt, met zyne woorden worden zy vermeerderd. Het tegenwoordige en het voorafgaand bestuur hebben onophoudelyk oorlog moeten voeren. Venezuela werd in een slagveld herschapen en overal heeft men Paez en zyne vrienden tegen het gezag der wetten zien stryden, onophoudelyk worstelende om de alleenheerschappy weder in te voeren, en het volk in de yzeren kluisters der slaverny vast te klinken. Paez, die dit volk als zyn vaderlyk erfgoed beschouwde, die het naar zyn welbehagen bestuurde, in zyn voordeel en in dat zyner handlangers exploiteerde, kan thans niet gedogen, hetzelve buiten zyne heerschappy te zien, vry, meester van zyn lot, op den weg der onafhankelykheid, des voorspoeds en der grootheid; daarom streeft hy om in deszelfs bezit weder te geraken en werpt met zulk een snood doel de toorts der tweedragt, die het land in vuur en vlam moet zetten, deszelfs magt en grootheid in rook doen verdwynen.

Paez zegt dat "*hy niet nalaten zal alle welgemeende pogingen toetejuichen, welke ten doel hebben zyn vaderland uit den ongelukkigen toestand, waarin het verkeert, te redden.*"

Paez wil de belangrykheid en den toon van den grooten gemeensman Kossuth aannemen. Maar Paez is geen gemeensman, maar wel een tyran, en Venezuela bevindt zich thans niet onderdrukt, gelyk het vaderland des edelen Hongaars. Nadat het volk eene edelmoedige poging gedaan en de zware kluisters, waarmede Paez en zyne volgelingen der alleenheerschappy hetzelve boeiden, geslaakt had; nadat het volk van Venezuela, zich de heugelyke dagen zyner onafhankelykheid te binnen brengende, eenen ontzagwekkenden kreet van vryheid deed hooren en met de schoone leus, *liever sterven dan ooit eenen tyran te dulden,* ten stryde toog; van toen af, herhalen wy, verdween de dwingelandy, verdween de onderdrukking, en zoo ettelyke rampen ons nog met hunne tegenwoordigheid bedroeven, van Paez stammen zy allen af, van hem en zyne styfhoofdige oligarchen, die het schip van den staat onophoudelyk tusschen de verschrikkelyke Sirten, tusschen noodlottige klippen werpen, opdat het als een slagtoffer der staatkundige hartstogten en woelingen verga. De toestand van Venezuela is geenzins ongelukkig, wel tracht Paez dien met zyne toomelooze heerschzucht en zyne vryheidsmoordende redenen, zulks te doen worden. De man, die over het lot des vaderlands waakt, is een vlekkeloos republikein, is een waarlyk volksgezinde man, die zynen zetel slechts in de harten aller Venezolanen tracht te vestigen. Hy is een soldaat der onafhankelykheid, maar wiens eerzucht zich alleenlyk bepaalt by het uitdeelen van gunsten en voordeelen, aan degenen, die slagtoffers van het gezag van Paez en zyne gezellen, het juk der onderdrukking gedurende zoo vele jaren getorscht hebben.— Het is niet met eenen man van zulk eenen stempel, met een patriot van zulke zuivere gevoelens, dat de toestand van Venezuela ongelukkig kan genoemd worden. Paez moge gelooven wat hem behaagt, hy moge schreeuwen zoo veel hy wil tegen den tegenwoordigen stand van zaken, de geschiedenis echter zal met onpartydigheid verklaren, dat *zoo Venezuela hare onafhankelykheid aan Bolivar verschuldigd is, zy hare vryheid aan de Monagas te danken heeft.*—Zy zal tevens zeggen "*dat Paez de groote overweldiger der regten van het volk was; dat de Monagas deze regten herwonnen, om dezelve aan het volk terug te schenken; dat zy opdaagden, om de grootste roeping ter wereld te vervullen, en dat zy dezelve vervulden zonder door den wierook huns roems bedwelmd te worden, en zonder zich te verhoovaardigen over de grootheid hunner waarlyk heldhaftige daden.*" Dit zal de geschiedenis verklaren, en de proclamatien en daden van Paez zullen veroordeeld worden, als vervloekte werken door de heerschzucht van eenen enkelen man uitgedacht tegen het bestaan van een gansch volk.

Venezolanen, oude en heldhaftige zonen van Columbia! Paez tracht onze rust op nieuw te storen, onze bevolking te verdunnen en ons leven als offers aan zyne wraakzucht te brengen. Laten wy ons vereenigen om hem steeds het hoofd te bieden, om het vaderland van zynen onverzoenlyksten vyand te redden. Dat onze vryheidsliefde zich in geenen deele logenstraffe. Dat de nietige persoonlyke geschillen, dat de kleingeestige plaatselyke belangen voor de groote zaak, die het gansche volk betreft, verdwynen! Gy hebt het reeds gezien; Paez noemt ons zyne vyanden, en wy zyn het inderdaad, want wy haten de dwingelandy en zyn vyanden der tyrannen. Moge de zaak van het volk steeds op onze ondersteuning kunnen rekenen; mogen die groote getrouwheid, dapperheid, welke ons ten allen tyde gekenmerkt hebben, op de stem der regering weder te voorschyn treden, en blyve het vaderland aan onzen dapperen, vryheidsgezinden, yverigen republikein nog eens dankbaar. Beschouwen wy in den vrede den grondslag van ons geluk, en in den oorlog het middel van onzen roem. Zoo Paez bloed wil hebben, zullen wy het hem te drinken geven, en als wy eenmaal de heldendaden van ons leven aan onze kinderen verhalen, zullen wy hun zeggen: deze lidteekenen zyn het kenmerk van onze dapperheid, en het kostbaar bewys onser getrouwheid, dat wy aan de zaak der vryheid van ons vaderland hebben gegeven.

Venezolanen, weest eendragtig, indien er gevaar bestaat, bestaat het voor allen, en zonder eendragt is er geene magt noch dapperheid, noch overwinning, noch vryheid, noch roem!